

DAgobertus filius fuit Clotarij regis Franco-
rū. Hunc pater ab Arnolodo p̄fūli Metenſi
in liberalibus artibus & uera religione optimè e-
rudiri curauit. Poſtea cum uirtutes Dagoberti e-
tiamnum iuuenis ſeſe declararent, pater eum Au-
ſtraſiorum regem conſtituit. Erat autem natura re-
ligioni deditus: itaq̄ paſſim Eccleſias multis pri-
uilegijs exornauit, atq̄ uiros doctos amplis mu-
neribus & officijs donauit. Cum autem poſt pa-
tris obitum anno 640. regnum Francorum guber-
nandum ſuſcepiffet, fratri ſuo Aritberto Aquita-
niam regendam tradidit, ea tamen ratione, ut eius
regnum Ligeri flumine & Pyreneo ſaltu termina-

retur. Ipſe uerò regiam ſedem Kircheimi in Alſatia, aut Lutetiæ Pariſiorū ha-
buit. Cum autem poſtea Aquitani defeciſſent, eos bello aggreſſus ad deditio-
nem compulſit. Slauos etiam Germaniam ingreſſos magna clade affecit, et ad
propria redire coegit. Cum autem Saxones ſtrènuam operā in eo bello Da-
goberto præſtitiffent, eis tributum quingentorum bouum remiſit. Illis bellis
proſperè conſectis, totius ferè Francia & Alemannię Monarchiam adeptus
eſt, quam etiam magna prudentia per annos 14. adminiſtrauit. In primis uerò
pacem ubique conſtituit, atque ſuas prouincias iuſtitia, prudentia, & fortitu-
dine exornauit.